

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 37650-05-21 פלוני נ' מדינת ישראל

בפני לפני יו"ר ועדה, כבוד השופטת זהר דולב להמן

חברת ועדה – שלוה ליבוביץ, עו"ס

חבר ועדה – אבי שגיב, קרימינולוג

נציג שב"ס - יוסף יעקב גרוס

מזכיר ועדה - דרור פרידמן

המבקש

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד יוסף אלנססרה

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד ברוך יעקובי

החלטה

- 1 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה
- 2 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
- 3 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:
1. האסיר מרצה מאסר 3 למשך 26 חודשים בגין עבירות זריקת חפץ מבעיר, ייצור חפץ מבעיר
- 5 וזריקת חפצים לעבר אדם ורכוש ו-12 חודשי מאסר מותנה שהופעלו במצטבר, כך שסך הכול
- 6 האסיר מרצה 38 חודשי מאסר בפועל. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה והורשע
- 7 ולגזר הדין, האסיר ייצר יחד עם אחרים 3 בקבוקי תבערה בספטמבר 2019, אותם יידו לעבר מגדל
- 8 שמירה. חודש לפני כן, יידה האסיר אבנים לעבר כוחות הביטחון. מדובר בעבירות שאין להקל
- 9 ראש בחומרתן.
2. התנהגות האסיר בכלא לא תקינה. לחובת האסיר 3 עבירות משמעת, שעניינן מעשים הפוגעים
- 11 בסדר הטוב או במשמעת של מתקן הכליאה, כאשר פעם אחר פעם נתלה וילון שהסתיר את מיטת
- 12 האסיר. האסיר חזר על אותה עבירה 3 פעמים, הגם שנשפט, הורשע ונשלל ממנו טובות הנאה.
- 13 באשר למסוכנות הנשקפת מתליית וילון, דומה כי מדובר בידע שהוא נחלת הכלל, בין היתר
- 14 בהינתן הבריחה האחרונה שבוצעה מכלא ביטחוני בתא בו הייתה הסתרה באמצעות וילון. עיינו
- 15 בחמ"ן ולא מצאנו בו מידע המלמד על מסוכנות הנשקפת מהאסיר.
3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר מתייחסת לחומרת מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור
- 17 המוקדם, על אף שאין מידע מתקופת מאסרו. בפסיקה נקבע כי על הועדה לתת משקל לחוות דעת

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 21-05-37650 פלוני נ' מדינת ישראל

- 1 שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה מתוך תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי
2 להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים לאסיר שבפנינו [ראו והשוו עת"א 51625-12-18 מדינת
3 ישראל נ' מנצור (31.12.18) (להלן: ענין מנצור)] ו-עת"א 41888-11-18 מדינת ישראל נ' צופי ואח'
4 (27.11.18) (להלן: ענין צופי)].
- 5 4. עדות לכך אנו מוצאים ברישומי הפלילי של האסיר, שלחובתו שני מאסרים קודמים, בעבירות
6 יידוי אבנים, השלכת בקבוקי תבערה, זריקת חפץ לעבר אדם או רכוש וזריקת או הנחת חומרי
7 חבלה בכוונה לגרום מוות או חבלה לאדם או נזק לרכוש. בעקבות הרשעותיו הקודמות, הושתו
8 על האסיר תקופות מאסר בפועל ומאסרים מותנים. במאסרו הקודם הושתו על האסיר 20 חודשי
9 מאסר בגין העבירות שביצע והופעל מאסר מותנה, חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שסך הכול
10 ריצה האסיר 28 חודשי מאסר. במסגרת גזר דין הושתו על האסיר 12 חודשי מאסר מותנה ל-5
11 שנים. ממאסרו הקודם השתחרר ביום 26.2.17 ובחלוף כשנה וחצי, שב לסורו וביצע עבירות דומות
12 לעבירות בגין ריצה את מאסריו הקודמים, חרף חרב המאסר המותנה שהייתה מעל ראשו ואשר
13 לא היה בה כדי להרתיעו מלשוב ולבצע אותן עבירות נגד כוחות הביטחון.
- 14 5. ביום 9.8.16 נדון עניינו של האסיר בפני וועדת השחרורים. הוועדה קבעה כי אין מקום להורות על
15 שחרורו המוקדם של האסיר, בין היתר בהינתן כי התנהגותו בכלא לא הייתה תקינה, היו לחובתו
16 עבירות משמעת ובהינתן שאז דובר במאסרו השני. לא למותר לציין כי האסיר טען בפני הוועדה,
17 שעשה טעות, כי "אדם חייב ללמוד מהטעויות שלו" וכי לא יחזור על טעויות אלה שוב. האסיר
18 טען שהוא היה צעיר בעת ביצוע העבירות הקודמות, אולם למד את הלקח במאסריו והתחייב שלא
19 יחזור על מעשיו. ברי לכול כי האסיר לא עמד בהתחייבות זו, שכן שנה וחצי לאחר שהשתחרר שב
20 לסורו.
- 21 6. כאן המקום להזכיר בנושא חומרת העבירות, כי אף כשמדובר ביידוי אבנים והשלכת בקבוקי
22 תבערה, אשר נעשו מספר פעמים, במקומות שונים, בפרקי זמן שונים וכולם מתוך כוונה לפגוע
23 לפגוע בכוחות הביטחון ובאזרחים יותר מפעם אחת - אזי גם במקרה של יידוי אבנים והשלכת
24 בקבוקי תבערה נקודת המוצא היא שמשקפת מסוכנות [ראו והשוו ענין צופי ו-ענין מנצור].
- 25 7. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי -
26 הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה.
27 בעניין זה אין לנו אלא להפנות לקביעות בית המשפט המחוזי בעניין דארי -
28 **"כשמדובר בעבירות שהמניע להן הוא אידיאולוגי, הרי שכל עוד**
29 **הנסיבות שנגדן כווננו המעשים שהונעו מהמניע האידיאולוגי**
30 **מתקיימות, הסכנה להישנות מעשים דומים על אותו רקע שרירה**

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 21-05-37650 פלוני נ' מדינת ישראל

וקיימת. במצב דברים זה, אסיר שביצע עבירה ממניע אידיאולוגי צריך
לשכנע את הועדה שהוא זנח את התפיסה שהביאה אותו לביצוע
המעשים.

המציאות בנוגע לסכסוך הישראלי פלסטיני... לא השתנתה, והמתח
הנובע מכך בעינו עומד. המשיב... צפוי לשוב לאזור מגוריו לאחר
שחרורו מהמאסר. לאותה סביבה, לאותם חברים, ולאותם תנאים
שבמסגרתם הוא ביצע את העבירות נגד כוחות הביטחון הישראליים.
הדאגה שמא הוא ישוב ויבצע עבירות דומות כחלק מההתנגדות
לשלטון הישראלי ולכוחות הביטחון, אינה דאגת שווא".

8. מפי האסיר לא שמענו דבר. לא הבנה של חומרת העבירות, לא חרטה על המעשים שביצע ולא
התחייבות שלא יחזור על מעשיו.

לכך יש להוסיף העובדה שהאסיר לא שילם הקנס שהושת עליו וגם בכך יש כדי ללמד על העדר
חרטה כנה ואמיתית.

אשר על כן, לא הובאה בפנינו ראיה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.

עולה מן המקובץ, כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף
3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר
בשחרור מוקדם.

בהתאם לעמדת האסיר ובא כוחו - הועדה אוסרת פרסום שם האסיר בהחלטה.

ניתנה והודעה היום ח' בשבט התשפ"ב, 10 בינואר 2022, במעמד הנוכחים.

מר אבי שגיב,
חבר וועדה

גברת שלווה ליבוביץ,
חברת וועדה

זהר דולב להמן,
שופטת

יוסף יעקב גרוס,
נציג שב"ס